

EXPUNERE DE MOTIVE

România se confruntă cu spectrul unei crize a forței de muncă, ținând cont de migrația externă și de efectele demografice pe care le resimte Europa în ansamblu.

Conform Institutului Național de Statistică numai în domeniul construcțiilor este nevoie de 150.000 de muncitori pentru a acoperi cererea de forță de muncă, iar deficite sunt reclamate în domenii precum construcțiile de mașini, industria textilă, alimentară și a prelucrării lemnului, iar Ministrul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse declara un deficit de forță de muncă de 1,5 milioane de oameni, în special în mediul urban, dar și un excedent de forță de muncă în mediul rural (în care, de exemplu, cca. 25% din populația feminină este neocupată).

Se constată un interes scăzut pentru calificarea și recalificarea forței de muncă disponibile și pentru încurajarea pensionarilor să lucreze în regim parțial, dar sunt și situații care pot fi adresate prin adaptarea legislației la momentul actual prin care trece societatea românească.

Din datele MMFES, la nivelul lunii septembrie a.c. sunt înregistrați 345.012 șomeri, din care 237.269 sunt neindemnizați, iar restul sunt beneficiari de indemnizații de șomaj și plăți compensatorii. Indemnizațiile medii lunare la nivelul aceleiași luni sunt de 321 lei, în timp ce sunt declarate vacante 22.412 locuri de muncă.

Rata șomajului total determinată prin raportarea numărului total al șomerilor la populația activă este de 3,9%, dar pentru șomerii tineri sub 25 de ani rata de 19,6% ne așează pe un nemeritat loc trei în clasamentul țărilor din Europa.

Toate acestea nu pot să nu dea de gândit și, având în vedere intervalul de timp în care se acordă indemnizația de șomaj, diferența dintre salariul minim brut și indemnizația de șomaj, considerăm că nu există o motivare a șomerilor pentru a se (re)integra în piața muncii.

Principiul solidarității face evidentă necesitatea indemnizației de șomaj, ca formă de protecție față de riscul pierderii locului de muncă. Dar aceasta nu trebuie să conducă la pasivitate și dezinteres în a căuta un nou loc de muncă. În situația pierderii locului de muncă, nu putem accepta că durează atât de mult găsirea altuia în economia românească, confruntată –așa cum declară cei implicați în acest domeniu– cu o criză a forței de muncă.

De asemenea, considerăm că trebuie să fie combătute lipsa interesului pentru încadrarea în muncă, comportamentele indezirabile precum statul acasă, munca la negru, sau plecarea ilegală în străinătate, pe banii primiți de la bugetul asigurărilor pentru șomaj, buget constituit prin aportul celor care sunt încadrați legal și al celor care oferă legal locuri de muncă.

Ca urmare a celor prezentate mai sus și având în vedere implicațiile sociale, economice și financiare ale fenomenului, am elaborat această propunere legislativă pe care o supunem spre adoptare, ca modalitate de stimulare a ocupării forței de muncă disponibile.

Inițiatori:

Deputați:

Constantinescu Anca

Preda Cezar - Florin

Rădulescu Cristian

Buda Daniel

Iordache Grațiela - Denisa

Boagiu Anca-Daniela

Ciocâlteu Alexandru

Senatori:

Blaga Vasile

Berceanu Radu